

Հովհաննես Թումանյան

Ամպն ու սարը

Ամպը եկավ նստեց սարին,
Նստեց սարի սուր կատարին:
Լըսի՛, պապի՛, ասավ նրան,
Լավ օրերդ անցան, կորան.

Խիստ սուկալի
Ցուրտ է գալի:
Ասավ, գնաց:
Սարը կամաց
Մտավ սիպտակ

Վերմակի տակ:

1907
